

Replika Jana Bochenka w sprawie o dzierżawę wieczystą majątku Marszowiec.**Or.** Archiwum Narodowe w Krakowie, sygn. 29/200/1673 (d. WM 200), s. 513–515.**Edycja krytyczna** Mateusz Mataniak.**[s. 513]**

Nr IV.

Replika ze strona Jana Bochenek
na odpowiedź Pawła Ślizowskiego.

Najwyższy Sądzie !

Odpowiedź ze strony Pawła Ślizowskiego na rekurs Jana Bochenek wystosowana jest niegruntowna, a tak: Co do a) Mylnym to jest twierdzenie Pawła Ślizowskiego, jakoby główna zasada rozstrzygająca obecny spór polegała na art. 1325 KC – mylność tego twierdzenia do oczywistości udowodniona już została przez Jana Bochenek w poprzednich pismach i nie widzi temu potrzeby powtarzania tych samych obron. Co do b) Najmylniej wnosi Ślizowski, jakoby Sąd III Instancji utrzymał wyrok Sądu Apelacyjnego, uchylając rekurs Jana Bochenek bowiem orzeczeniem tego sądu nie jest wyrok apelacyjny zatwierdzonym (o czym sama osnowa tego wyroku naucza), lecz była sprawa na powrót do Sądu Apelacyjnego po osądzenie odesłaną. Co do c) Niewłaściwym jest przeistaczanie przez Ślizowskiego osnowy wyroku Sądu III Instancji, czynione w tym, że wyroki uznające Bochenka niegruntowność skargi po niewykonaniu przysięgi są prawomocne, i że rekurs Bochenka ostatecznie jest odrzucony, bowiem inaczej przedstawia stan sprawy i sama jasna osnowa wyroku okazują. Co do d) Mylnie Ślizowski nazywa mniemaną Jana Bochenek do Marszowca intromisję, bowiem też istotnie miała miejsce, jakkolwiek zaś, jako już przedstawionym zostało, nie była na piśmie przez akt sporządzoną; nastąpiła jednak przez akt nie na piśmie wobec świadków. Okoliczność ta jest ważna i dowodzi ze strony Ślizowskiego wykonanie zobowiązania. Na okoliczność tej intromisji odwołał się Bochenek w Sądach **[s. 514]** a quibus jak i teraz do dowodu ze świadków lub przysięgi, w ślad art. 1358 KC w każdym stanie sporu miejsce mającej, której rotę w razie potrzeby określa Bochenek następują: „Ja, Paweł przysięgam jako nie zaprosiłem [] do Marszowca Feliksa Bochenek łącznie z Tomaszem Jarzyńskim w tym celu, aby temuż Bochenkowi na skutek umowy o kupno sprzedaży Marszowca dnia 23 listopada 1833 r. zaszłej oddać w posesję wieczystą dzierżawę Marszowca z przyległościami, jako nie przywołałem Ekonomy Miejskiego i w obecności jego nie oświadczyłem, że oddam nabywcy Bochenkowi wszelkie inwentarze żywe i nieżywe, z wyłączeniem jedynie efektów aktem kupna wyszczególnionych, tudzież wszelkie zboże^a wedle rejestrów miejscowych, jako wobec Tomasza Jarzyńskiego i Ekonomy

a Przekreślony fragment: „Tomasza Jarzyńskiego”.

nie rozkazałem fernalowi memu, aby zaraz drugiego dnia odwiózł swoje rzeczy do Krakowa, a powziął takowe Feliksa Bochenek”. Na wszelki zatem przypadek przytacza Bochenek ten rodzaj dowodu z przysięgi przez Ślizowskiego wykonać się mającej, lub w razie odkazania przez Feliksa Bochenek, od swego ojca Jana Bochenek upoważnionego, okazując, że akt jest przez samego Ślizowskiego wykonanym. A nawet też same fakty w ślad art. 1348 KC gotów jest świadkami rekurrujący udowodnić. Co do e) Przeistacza Ślizowski naturę sprawy obecnej, gdy twierdzi, że takowa jest na drodze wykonania wyroków prawomocnych, bowiem nie w takim położeniu jest obecny spór, lecz przychodzi pod rozpoznanie główne [s. 515] o zasądzenie wieczystej dzierżawy folwarku Marszowca, a następnie o zatwierdzenie wyroku Trybunału. A dlatego, gdy jest okazana niegruntowność odpowiedzi Ślizowskiego na rekurs Bochenka, uprasza przeto tenże o uznanie niegruntowności obrony Ślizowskiego, a następnie przychylenie się w całości do konkluzji wywodem rekursu objętej.

[Podpis] Wawrzyniec Soświński.

Kopię dla Wielmożnego Boguńskiego odebrałem dnia 6 października 1834 r.

[Podpis] Żelazewicz.

[cytowane przepisy: Kodeks Cywilny Napoleona, art. 1325, 1348, 1358]

[hasła: umowa kupna-sprzedaży, dokument prywatny, egzemplarze umowy, przesłanki ważności umów, przysięga stanowcza, dzierżawa wieczysta dóbr skarbowych]